

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 21. lipca 1896.

Treść: (№ 118—119.) 118. Ustawa o odpisywaniu podatku gruntowego z powodu uszkodzenia plonu w skutek wydarzeń żywiołowych. — 119. Rozporządzenie w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 12. lipca 1896, o odpisywaniu podatku gruntowego z powodu uszkodzenia plonu w skutek wydarzeń żywiołowych.

118.

Ustawa z dnia 12. lipca 1896,

o odpisywaniu podatku gruntowego z powodu uszkodzenia plonu w skutek wydarzeń żywiołowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Z przyczyny uszkodzenia plonu w skutek wydarzeń żywiołowych, podatek gruntowy ma być według postanowień niżej podanych stosunkowo odpisywany, a to tak co do gruntów sposobem rolniczym uprawianych — o ile co do takowych już według postanowień §§. 6, 31 aż do 33 ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83, nie następuje uwolnienie od podatku gruntowego (a względnie odpisanie takowego) — jak i co do lasów.

I. Co do gruntów sposobem rolniczym uprawianych.

§. 2.

Co do gruntów sposobem rolniczym uprawianych, powstaje roszczenie do odpisania podatku:

1. Jeżeli na parcelach gruntowych aż do czterech hektarów rozległości mających, najmniej czwartą część plonu parceli, na parcelach zaś przeszło cztery hektary rozległości mających, plon najmniej z jednego hektara uległ zniszczeniu przez grad, wodę, ogień lub zgryzieniu przez myszy, albo został zniszczony przez mszycę winną.

2. Jeżeli w skutek innych nadzwyczajnych i nie dających się odwrócić wydarzeń (posuchy, wilgoci, wymarznienia w zimie, mrozu, objęci przez owady, chorób pasożytnych, peronospory i oidium, śnieci wszelkiego rodzaju [główni, śnieci próchnowej, śmierdzącej, murzu pszenicznego], jakoteż sporysza, rdzy itd.) bez winy posiadacza, parcele gruntowe uszkodzone zostały w wymiarze minimalnym pod 1 oznaczonym i przez to plon odnośnego korpusu gospodarczego zniszczony został w takiej rozciągłości, że owa intrata czysta na uszkodzone parcele według wypracowania podatku gruntowego przypadająca, którą stosownie do stopnia uszkodzenia uważać należy za zniszczoną, wynosi więcej niż czwartą część ogólnej czystej intraty z gruntów sposobem rolniczym uprawianych, stanowiących posiadłości kontrybuenta podatku gruntowego w jednej gminie podatkowej.

§. 3.

Celem ocenienia stopnia szkody zrzędzonej w plonie na przestrzeniach rolniczo uprawianych, bierze się na uwagę jedynie część uprawioną parceli a następnie oznacza się stopień zniszczenia tego plonu, którego z owej uprawionej części oczekiwano.

Parcelle lub części parcel, które wtedy, gdy zdarzenie żywiołowe nastąpiło, nie były jeszcze uprawione sposobem rolniczym, lecz były przeznaczone do uprawy według metody gospodarczej w gminie używanej, wciągnąć należy w oznaczenie szkody w takim razie, jeżeli w skutek wydarzenia stały się na ten rok gospodarczy całkiem niezdolnymi do wydania plonu.

§. 4.

Jeżeli jedno z wydarzeń żywiołowych w §. 2 wzmiankowanych nastąpi w czasie, w którym plody ziemne rolnicze są już zebrane, to jest, umieszczone pod dachem lub zachowane na polu w sposób w kraju używany, natenczas z powodu uszkodzenia ziemiopłodów zebranych, podatek nie ma być odpisywany.

Wyjątek ma miejsce tylko w takim razie, jeżeli po zbiorach powódź lub inne wydarzenie żywiołowe, nie dające się odwrócić, zniszczy ziemiopłody rolnicze całkiem lub po części.

§. 5.

Przy ocenianiu rozmiarów szkody w uprawach rolniczych, trzeba mieć na względzie intratę roczną, jaka miała być osiągnięta w owym roku gospodarczym, w którym nastąpiło wydarzenie.

W tym względzie przestrzegać trzeba co następuje:

1. Jeżeli w gminie odbywają się zwyczajnie dla tej uprawy, do której parcela jest użyta, co roku dwa zbiory, oznaczyć należy wartość pierwszego plonu w dwóch trzecich częściach a drugiego w jednej trzeciej części intraty rocznej.

2. W podobny sposób pierwszą uprawę zniszczoną przyjąć należy tylko w dwóch trzecich częściach intraty rocznej w tym przypadku, jeżeli przez nową uprawę plon mógł być osiągnięty.

3. Gdzie są mieszane uprawy, uszkodzenie głównego płodu przyjąć należy w dwóch trzecich częściach, uszkodzenie pobocznego w jednej trzeciej części intraty rocznej.

Za główny płód uważać należy ten, który odpowiada rodzajowi uprawy zapisanemu w wypracowaniu katastru podatku gruntowego. Co do ról, zasadzonych winoroślami, wino uważać należy za płód główny.

4. W razie ponownego uszkodzenia parceli w tym samym roku gospodarczym, trzeba mieć wzgląd na uzasadnione według ustawy lub już przyzwolone z przyczyny poprzedniego uszkodzenia odpisanie podatku o tyle, że kwota podatku w jednym roku odpisana nie może przewyższać podatku rocznego przypadającego od gruntu.

§. 6.

Wysokość odpisania podatku, gdy chodzi o uprawy rolnicze, stosuje się do wielkości poniesionej szkody w plonie parceli i stopniuje się następująco:

1. Gdy jest zniszczona czwarta część aż do połowy plonu, pozwala się odpisać 25 od sta podatku rocznego;

2. gdy jest zniszczona połowa aż do trzech czwartych części plonu, 50 od sta podatku rocznego;

3. gdy zniszczone są trzy czwarte części plonu, 75 od sta podatku rocznego;

4. gdy cały plon jest zniszczony, cały podatek roczny, od parceli zniszczonej przypadający.

Gdy w myśl §. 2go bierze się na uwagę tylko część ułamkową, lub w myśl §. 3go, ustęp 1 tylko uprawioną część parceli, odpisanie stosuje się także tylko do kwoty podatku przypadającej od tej części parceli.

§. 7.

Podatek odpisuje się zwyczajnie tylko na ten rok, w którym plon został uszkodzony.

Atoli, jeżeli wydarzenie żywiołowe sprawiło, że parcela lub jej część przez dłuższy czas nie będzie przynosiła plonu, w takim razie pozwolić należy, żeby podatek odpisywany był dopóki parcela plonu wydawać nie będzie, wyjąwszy te przypadki, w których już na zasadzie §§. 6 i 31 ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83 i ustawy z dnia 26. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 139, następują kilkoletnie odpisanie podatku.

II. Co się tyczy lasów.

§. 8.

Co się tyczy lasów, prawo do odpisania podatku powstaje:

1. jeżeli pożar zniszczył najmniej czwartą część drzewostanu parceli katastralnej, gdyby zaś parcele miały więcej niż po 20 hektarów rozległości, drzewostan najmniej na 5 hektarach takich parcel.

Za szkodę pożarową uważać należy także zniszczenie drzewostanów ogniem lub przez wyrąb, gdy w skutek objedzi (toczenia przez owady) okaże się to koniecznym dla zapobieżenia dalszemu rozszerzaniu się szkody;

2. gdy śnieżnica zrządzi w obrębie leśnym takie spustoszenie, że na jednej lub kilku parcelach katastralnych tego obrębu leśnego do tego samego właściciela należących a czyniących najmniej trzecią część tego obrębu, całe partye drzewostanu są

zgniecione lub połamane tak, że przestrzenie takie jedynie przez zalesienie mogą być znowu uczynione plennemi.

§. 9.

Za podstawę do odpisania podatku od lasów wziąć należy zniszczony zapas miąższości drzewa (masę), którą otrzymuje się mnożąc roczny przyrost drzewa według wypracowania katastralnego na hektar przypadający (plon roczny) a do przestrzeni, na której drzewostan uległ zniszczeniu odniesiony, przez wiek zniszczonego drzewostanu.

Jeżeli przestrzeń, na której drzewostan został zniszczony, nie może być oznaczona na podstawie istniejących środków pomocniczych (aktów katastralnych, map leśnych itp.), ani też przez pomiar, ponieważ zniszczenie nastąpiło nie na łącznym obszarze, lecz miejscami, natenczas co do tego obszaru rozpoznać należy na przestrzeni próbnej najmniej półhektarowej stopień zniszczenia na jeden hektar przypadający i przyjąć go dla całej uszkodzonej przestrzeni.

Plon roczny (przyrost drzewa) policzyć należy w tej kwocie pieniężnej, która w wypracowaniu katastru podatku gruntowego jest zapisana według średniego wieku zrębności jako czysta intrata roczna z hektara uszkodzonej parceli katastralnej lasu.

§. 10.

Co do szkód leśnych oznaczyć należy rzeczywistą kwotę podatku, która była wzięta na przepis od hektara, licząc od roku, w którym zdarzenie żywiołowe nastąpiło, wstecz za ilość lat równą oznaczonemu wiekowi drzewostanu a względnie, jeżeli peryod opodatkowania wynosi mniejszą ilość lat, za tę mniejszą ilość lat i następnie obliczyć, ile według tego przypada na przestrzeń, na której drzewostan został zniszczony.

Jeżeli na parceli leśnej znajdują się drzewostany rozmaitych klas wieku, a na podstawie istniejących środków pomocniczych lub przez zmierzenie można stwierdzić, ile wynoszą przestrzenie pojedynczych klas wieku, w takim razie dla każdej klasy wieku oddzielnie oznaczyć należy kwotę podatku, która rzeczywiście była wzięta na przepis od hektara na rok.

Gdy zaś w razie, jeżeli wiek drzewostanu nie jest jednakowy, oznaczenie oddzielne według poszczególnych klas wieku jest niemożliwe, stwierdzić należy średni wiek zniszczonego drzewostanu podług wykonanego na przestrzeni próbnej oznaczenia średniego wieku pni.

Gdzie korpus lasu zaliczony został do kilku klas wydatności, pojedyncze klasy wydatności należy oddzielnie brać na uwagę, jeżeli są dokładnie odgraniczone.

Jeżeli nie są tak odgraniczone, oznaczyć należy do odpisania podatku średnią czystą intratę z hektara.

Przy oznaczaniu wieku pojedynczych klas wieku, nie wolno przekraczać wieku zrębności (kolei), który w wypracowaniu katastru podatku gruntowego przyjęty został za podstawę opodatkowania.

W żadnym też razie nie wolno przyjąć wyższego wieku ponad ilość lat, w ciągu których las był jako las opodatkowany.

Jeżeli uszkodzenie lasu jest tego rodzaju, że miąższość drzewa, jaka była, nie została zniszczona, lecz tylko w całkiem inny stan przemieniona i w skutek tego zmniejszyła się wartość tej miąższości, w takim razie przy obliczaniu szkody i odpowiedniego onejże odpisania podatku uwzględniać należy wartość istniejącego zapasu miąższości drzewa a względnie kwotę, którą można za nią otrzymać.

III. Postanowienia wspólne.

§. 11.

O każdym uszkodzeniu plonu, za które posiadacz żąda odpisania podatku na zasadzie §. 1go ustawy niniejszej, winien tenże lub jego pełnomocnik pod utratą tego prawa, uwiadomić Władzę podatkową pierwszej instancji (starostwo, administrację podatkową, komisję podatkową miejscową) w przeciagu dni ośmiu od poniesienia szkody.

Jeżeli uwiadowienie uczynione jest piśmiennie, dni przewozu pocztą nie wliczają się w ten termin.

Za pełnomocnika posiadacza uważa się jego małżonka, ustawowych zastępców osób nieusamowolnionych, dzierżawców gruntu lub takowy użytkujących, kierującego i upełnomocnionego urzędnika leśnego lub ekonomicznego, jakoteż przełożonego gminy a względnie przełożonego wyłączzonego obszaru dworskiego, w którym leżą grunta uszkodzone.

Także kilku posiadaczy gruntów mogą wspólnie podać uwiadowienie o szkodzie.

Do uwiadowień o uszkodzeniu plonu przez mszycę winną stosują się odnośne postanowienia ustaw z dnia 3. października 1891, Dz. u. p. Nr. 150 i z dnia 26. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 139.

Uwiedomienia o szkodzie i wszelkie inne podania tyczące się stosunków w związku z tem będących, są wolne od stępla.

§. 12.

W razie niezwykłego przerwania komunikacyi między gminą, w której nastąpiła szkoda a siedzibą Władzy podatkowej pierwszej instancyi, pozwala się wyjątkowo podać uwiedomienie o szkodzie w ustanowionym terminie nieodwlocznym z tym samym skutkiem, do urzędu podatkowego, którego siedziba leży bliżej.

§. 13.

Władza podatkowa pierwszej instancyi bada nadesłane uwiedomienia pod względem warunków odpisania podatku i jeżeli te warunki zachodzą, zarządza komisyjne rozpoznanie szkody.

§. 14.

Szkodę rozpoznawać ma na miejscu delegat Władzy skarbowej z współdziałaniem dwóch biegłych mężów zaufanych, których Władza skarbowa wyznaczy z grona członków gminy na wniosek przełożonego gminy a względnie przełożonego wyłączzonego obszaru dworskiego. Gdyby pomiędzy członkami gminy nie było mężów zaufanych, znajdujących się na lasownictwie, zdalnych do badania szkód leśnych, Władza skarbowa winna przyzwać z kądinąd biegłych w leśnictwie urzędownie upoważnionych. Do tej czynności urzędowej, którą ogłosić należy w gminie sposobem także używanym, przybrać należy nadto dwóch członków gminy do udzielania objaśnień, poszkodowanym zaś wolno być obecnymi.

Co do zarzutów przeciw wywodom komisyi, gdyby je poszkodowani czynili, komisya orzekać ma niezwłocznie.

Gdy dwaj biegli mężowie zaufani różnią się w zdaniu, rozstrzyga przewodniczący komisyi.

§. 15.

Jeżeli wydarzenie żywiołowe nastąpi bezpośrednio przed zbiorem, w skutek czego zachodzi obawa, że chociaż uwiedomienie o szkodzie zostało w porę podane, komisya rozpoznawcza nie zastanie już plodów polnych w miejscu uprawy, ponieważ zostaną tymczasem sprzątnięte, w takim razie przełożony gminy (przełożony obszaru dworskiego ze związku gminy wyłączzonego), obowiązany jest, przy-

zwawszy dwóch członków gminy, tudzież po dwóch godnych zaufania posiadaczy gruntów z dwóch gmin sąsiednich i interesowanych posiadaczy gruntów, zbadać natychmiast dokładnie stopień uszkodzenia plonu na poszczególnych parcelach i spisawszy w tym względzie protokół, który wszyscy obecni mają podpisać, złożyć takowy niezwłocznie Władzy podatkowej pierwszej instancyi.

W przypadku tym komisya rozpoznawcza winna sprawdzić dokładnie wyniki badania zarządzonego przez przełożonego gminy, w tym zaś celu oprócz obejrzenia na parcelach podanych za uszkodzone, śladów wydarzenia żywiołowego, jeżeliby jeszcze były, może także zbadać wyniki zbioru w miejscach zachowywania plonu.

§. 16.

Mężowie zaufani, jakoteż członkowie reprezentacyi gminnej przybrani do rozpoznania komisijnego dla udzielania wyjaśnień, nie mają prawa do wynagrodzenia od skarbu państwa za udział w rozpoznaniu szkody. Koszta udziału w komisyi delegata Władzy skarbowej ponosić będzie skarb państwa.

Gdyby jednak przy badaniu komisijnem okazało się oczywiście, że uwiedomienie o szkodzie podano bez podstawy, włożyć należy na winowatego uwiedomiciela obowiązek wynagrodzenia kosztów komisyi a względnie stosunkowego udziału w takowej.

§. 17.

Na podstawie wyniku rozpoznania komisijnego, kwotę podatku, która ma być odpisana, oznaczać będzie Władza skarbowa krajowa a od jej orzeczeń można odwołać się do Ministerstwa skarbu.

§. 18.

Ponieważ odpisanie podatku, uczynione na zasadzie ustawy niniejszej, polega na zmniejszeniu się podstawy wymiaru na odnośne lata podatkowe, przeto wynika z niego nie samo odpuszczenie zapłaty, lecz zmiana odnośnej należności podatkowej.

Przeto sumę wziętą na przepis należy sprostować ze względem na kwotę, która ma być odpisana, jeżeli zaś co do poszczególnych posiadaczy gruntów okaże się, że przez uiszczone tymczasem zapłaty powstała nadpłata, takową należy albo zapisać na rachunek podatku, który w przyszłości ma być wzięty na przepis, albo, gdyby tego wyraźnie żądano, zwrócić interesowanemu gotówką.

Co do szkód leśnych, z powodu których podatek odpisuje się zwyczajnie na więcej lat, nie zwraca się nic gotówką, lecz tylko zapisuje się na rachunek przyszłego podatku.

§. 19.

Ustawa niniejsza, która uchyla ustawę z dnia 6. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 81, nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 20.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 12. lipca 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Biliński r. w.

119.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. lipca 1896,

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 118, o odpisywaniu podatku gruntowego z powodu uszkodzenia plonu w skutek wydarzeń żywiołowych.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 118, o odpisywaniu podatku gruntowego z powodu uszkodzenia plonu w skutek wydarzeń żywiołowych, rozporządza się co następuje:

Do §§. 2 i 3.

Ustawa czyni co do upraw rolniczych różnicę między wydarzeniami żywiołowymi, w obec których bierze się na uwagę jedynie poszczególne parcele i uszkodzenie, jakie w ich plonie nastąpiło a takimi, w obec których bierze się na uwagę całą intratę czystą z korpusu gospodarczego.

Co do wydarzeń żywiołowych pierwszego rzędu rozróżnić nadto należy, czy parcele o które chodzi, mają aż do 4 hektarów rozległości, czyli też rozległość ich wynosi przeszło 4 hektary.

Co do tych ostatnich prawo do odpisania podatku nastaje dopiero wtedy, gdy plon zniszczony został najmniej na jednym hektarze zupełnie, lub na $1\frac{1}{3}$ hektara w trzech czwartych częściach, albo na 2 hektarach w połowie, albo na 4 hektarach w jednej czwartej części.

Gdy chodzi o wydarzenie żywiołowe drugiego rzędu, przez korpus gospodarczy (przedsiębiorstwo rolnicze) rozumieć należy ze względu na okoliczność, że podatki rozkładają się gminami, zwyczajnie ogół gruntów jednego posiadacza sposobem rolniczym uprawianych, w tej samej gminie podatkowej leżących, bez względu, czy siedzibą zarządu tego ogółu gruntów jest ta sama czy inna gmina.

Wyjątek może zachodzić, jeżeli gospodarz wiejski posiada w tej samej gminie dwa lub więcej przedsiębiorstw rolniczych (korpusów gospodarczych), z których każde prowadzi się oddzielnie czyto we własnym zarządzie czy przez puszczenie w dzierżawę, w którym to razie każde z tych przedsiębiorstw rolniczych (naprzykład folwarków) bierze się na uwagę oddzielnie.

Pod względem wielkości (stopnia) uszkodzenia, służy za miarę nie sama przez się parcela uszkodzona, lecz wziąć należy na uwagę plon korpusu gospodarczego jako całości, ponieważ pozwolenie na odpisanie podatku zależy od tej okoliczności, czy stosownie do stopnia uszkodzenia w wymiarze, który w §. 6 ustawy jest oznaczony, czysta intrata katastralna na pojedyncze parcele przypadająca, wynosi razem więcej niż czwartą część całej czystej intraty z gruntów sposobem rolniczym uprawianych, która dla odnośnego korpusu gospodarczego w wypracowaniu katastru podatku gruntowego jest przyjęta.

Co się tyczy wyrażenia: „grunta sposobem rolniczym uprawiane“ nadmienia się, że przy obliczaniu ogólnej czystej intraty z korpusu gospodarczego wyłączać należy zarówno czystą intratę z lasów jak i przyjętą czystą intratę z gruntów na równi z nimi uważanych, tudzież, jeżeli może być udowodnione, że część parcel nie jest uprawiana sposobem rolniczym, lecz leży odłogiem a względnie nie wydaje plonu, także intratę czystą z takich parcel w katastrze przyjętą.

Do §. 4.

Ustęp 2 §. 4go polega na tej myśli, że także wtedy, gdy ziemioplody są już od ziemi oddzielone i sposobem w kraju używanym na polu w stogi, kopy itp. ułożone, wydarzenie żywiołowe, np. powódź, pożar, oberwanie się ziemi itp. może całkiem lub po części zniszczyć plon odnośnych parcel a względnie korpusu gospodarczego.

Do §. 5.

Postanowienie, że co do ról zasadzonych wino-rosłami, wino uważać należy za plód główny, ściągają

się do krajów cieplejszych, w których istnieje zwyczaj hodowania także na rolach w dość znacznej ilości winorośli, między którymi sięją kukurydzę na paszę dla bydła, w którym to razie intrata z winorośli ma oczywiście większą wartość.

Do §. 7.

W §. 6 ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83, przewidziany jest taki przypadek, że w skutek zasypiania żwirem lub piaskiem, parcela lub jej część staje się na czas dłuższy bezpłodną a ustawa z dnia 26. czerwca 1894 Dz. u. p. Nr. 139, określa sposób uwzględniania bezpłodności co do parcel winniczych mszycą winną dotkniętych.

Według ustawy niniejszej bezpłodność uwzględniana być ma także wtedy, gdy jest następstwem innych wydarzeń żywiołowych.

Przeto w przypadkach takich z decyzją co do odpisania podatku za rok, w którym uszkodzenie nastąpiło, orzec należy zarazem, przez ile lat parcelę lub część parceli uwolnić należy z powodu bezpłodności od podatku gruntowego.

Do §§. 8 aż do 10.

Co do postanowień dotyczących się lasów, takowe nie potrzebują dalszego rozstrząsania, zwraca się uwagę jedynie na to, że za szkodę uważać należy także wyrąb drzewostanu, gdy ten środek jest z powodu objedzi potrzebny.

Atoli w przypadku tym stosuje się postanowienie ostatniego ustępu §. 10, według którego przy obliczaniu szkody uwzględniać należy wartość istniejącej miąższości drzewa.

Do §§. 11 aż do 13.

Na uwiadomieniach o uszkodzeniu plonu, nadchodzących do Władzy podatkowej pierwszej instancji, zanotować należy datę nadejścia (zaciągnięcia).

Jeżeli uwiadomienie nadeszło pocztą, dołączyć należy do podania kopertę celem stwierdzenia dni przewozu.

W podobny sposób postępować ma urząd podatkowy w tym razie, gdy uwiadomienie nadejdzie do niego w myśl §. 12go ustawy; urząd ten winien podania, które do niego nadejdą, odsyłać niezwłocznie do Władzy podatkowej pierwszej instancji.

Ponieważ według ustawy uwiadomienie podać należy w przeciągu dni ośmiu po dostrzeżeniu

szkody, tedy niema zgola stałej podstawy do liczenia tego terminu.

Gdy jednak w razie pewnych wydarzeń żywiołowych, np. w razie gradu, skutek szkodliwy można bardzo prędko dostrzedz, przeto w przypadkach takich chwila, w której zdarzenie nastąpiło, służy za podstawę do ocenienia, czy w podaniu uwiadomienia zasła opieszalność, czy nie.

W razie innych wydarzeń, których wpływ szkodliwy daje się dostrzedz dopiero po dłużej trwającym działaniu, prawo do odpisania podatku nastaje i tak dopiero wtedy, gdy uszkodzenie przybierze większe rozmiary. O przypadkach takich Władza podatkowa pierwszej instancji dowiaduje się zwyczajnie już zkądinąd, a przeto ma sposobność do postarania się o dowód wyjaśniający, kiedy uszkodzenie można już było dostrzedz.

W ogólności jednak roszczenie do odpisania podatku można odrzucić z powodu uchybienia terminu tylko w takim razie, jeżeli istotna wina uwiadomającego da się udowodnić a w szczególności, jeżeli uwiadomienie podano dopiero wtedy, gdy stwierdzenie szkody jest już niemożliwe.

Jeżeli pod tym względem istnieje potwierdzenie, o które postarać się należy u przełożonego gminy, a które jest tem bardziej stanowcze, ile że przełożony gminy według §. 15go ustawy jest obowiązany, w takim razie, gdy zdarzenie żywiołowe nastąpi bezpośrednio przed zbiorami, przystąpić niezwłocznie do zbadania szkody, można roszczenie odrzucić natychmiast z wskazaniem na tę okoliczność i na oczywiste uchybienie terminu.

We wszystkich innych przypadkach trzeba zarządzić zbadanie szkody a odrzucenie z przyczyny uchybienia terminu następować ma dopiero wtedy, gdy to uchybienie będzie udowodnione.

Ponieważ w razie wydarzeń przez dłuższy czas szkodliwie działających, całkowity rozmiar szkody można stwierdzić dopiero w późniejszym czasie, przeto wybór czasu, który byłby najstosowniejszy do zbadania szkody, winien być zostawiony uznaniu Władzy podatkowej pierwszej instancji.

W każdym jednak razie powinno by to odbyć się przed zbiorem a względnie w takim czasie, gdy rozmiary szkody można jeszcze w zupełności stwierdzić.

Do §. 14.

Obowiązki delegata Władzy skarbowej sprawować ma zwyczajnie referent podatkowy, przydany Władzy podatkowej pierwszej instancji.

Władza skarbowa krajowa może jednak delegować do rozpoznania szkody także funkcjonariuszów urzędów podatkowych. W nagłych przypadkach funkcjonariuszów takich wyznaczyć może Władza pierwszej instancji wymiaru podatku, pod warunkiem uwiadomienia później Władzy skarbowej krajowej i uzasadnienia tego kroku.

Wybór dwóch biegłych mężów zaufanych z grona członków gminy, może Władza skarbowa krajowa poruczyć Władzy podatkowej pierwszej instancji.

Wybrać ich należy na wniosek przełożonego gminy a względnie przełożonego wyłączonego obszaru dworskiego.

Właściwą przeto będzie rzeczą już na początku roku rozciągnąć ten wniosek na cały rok a według okoliczności na czas jeszcze dłuższy, i nie ograniczać go do dwóch mężów zaufanych, ażeby w razie potrzeby, gdyby jeden z mężów zaufanych był nieobecny lub gdyby go zaszła przeszkoda, nie powstała niekonieczna zwłoka.

Przybranie dwóch członków reprezentacji gminnej do udzielania objaśnień należy do delegata.

Gdyby pomiędzy członkami gminy nie było mężów zaufanych, znających się na lasownictwie, uczynić należy z tego powodu wniosek uzasadniony do Władzy skarbowej krajowej, a ta wydać ma zarządzenie co do przyzwania biegłych w lasownictwie urzędownie upoważnionych.

Jak tylko dzień do rozpoznania szkody zostanie oznaczony, Władza podatkowa pierwszej instancji winna nakazać właściwej gminie, aby tę czynność urzędową ogłosiła w sposób w miejscu używany.

Delegat Władzy skarbowej, przybywszy do gminy, winien zażądać dowodu, iż się ogłoszenie odbyło i dołączyć ten dowód do wypracowania.

Do §. 15.

W tym przypadku, jeżeli przełożony gminy wykonał badanie przygotowawcze, ponieważ zbiór miał niezwłocznie nastąpić, ustawa nadaje komisji powołanej do sprawdzenia tego przygotowawczego badania, także prawo zbadania wyników zbioru w miejscach zachowywania plonu.

Badanie to w związku ze spostrzeżeniami poczynionymi na parcelach, które wskazano jako uszkodzone i ze spostrzeżeniami co do stosunków uprawy takowych, ułatwi skontrolowanie tego co poszkodowany podaje o stopniu uszkodzenia poszczególnych parcel a tem samem zapobieżenie przesadnym roszczeniom.

Do §. 16.

Rachunek kosztów podróży winien delegat podać w przeciągu dni 14 po skończeniu się komisji, do Władzy podatkowej pierwszej instancji, która, potwierdziwszy w nim wykonanie czynności, tudzież przebyte odległości, przesłać go ma niezwłocznie do Władzy skarbowej krajowej celem zarządzenia sprawdzenia i likwidacji.

Władza skarbowa krajowa winna nadto utrzymywać registr tych kosztów badania, osobno dla upraw ekonomicznych a osobno dla lasów, w którym zapisywać należy oddzielnie koszta rozpoznania szkody z powodu każdego wydarzenia.

Co do pytania, czy z powodu takiego uwiadomienia o szkodzie, które jest rzeczywiście bezpodstawne, nakazać należy zwrot kosztów komisji, orzekać ma Władza skarbowa krajowa z dozwoleństwem rekursu.

Zbadanie istotnych stosunków, w tym względzie decydujących, należy do delegata, o ile takowe nie są już uwidocznione w wypracowaniu, tyczącem się uszkodzenia żywiolowego, gdy np. plon albo wcale nie był uszkodzony albo tak nieznacznie, że oczywiście nie można było zgłaszać się z żądaniem odpisania podatku.

Do §. 17.

Stwierdzenie wszystkich istotnych okoliczności decydujących pod względem zezwolenia na odpisanie podatku jest zadaniem komisji rozpoznawczej, która pod względem wykonywania odnośnych badań i dochodzeń, tudzież pod względem sposobu postępowania w tej mierze trzymać się ma dołączonego przepisu, tudzież przydanych do niego wzorów *A I* i *A II*.

Komisyja rozpoznawcza przedstawiać ma dochodzenia, tyczące się gruntów sposobem rolniczym uprawianych, w wykazie podług wzoru *A I* (kolumna 1 aż do 12), tyczące się zaś uszkodzenia lasów, w wykazie podług wzoru *A II* (kolumna 1 aż do 14).

Wzór *A I*.

Wzór *A II*.

Pod względem dalszych potrzebnych czynności urzędowych zachowywać należy co następuje:

Oznaczenia wymiarów rozległości, rodzajów uprawy i czystej intraty parcel uszkodzonych, brać winien urząd podatkowy do wykazu dla upraw ekonomicznych z odnośnych arkuszy posiadania.

Gdy przedmiotem wykazów jest las, urząd podatkowy winien także na podstawie tych arkuszy sprawdzić z całą dokładnością podane już przez komisję rozpoznawczą szczegóły, tyczące się klasy wydatności, rozległości i czystej intraty i w obu

przypadkach zamieścić ma w wypracowaniu formułę sprawdzenia.

Nadto co do upraw ekonomicznych, urząd podatkowy oznaczyć ma kwotę czystej intraty, którą ze względu na rodzaj uprawy i ze względu na to, czy uszkodzony został jedyny, pierwszy lub drugi plód, nakoniec ze względu na stopień uszkodzenia przez komisję rozpoznany, uważać należy za straconą dla każdej z osobna parceli.

Kwoty czystej intraty z uszkodzonych parcel zesumowane dla każdego z osobna kontrybuenta, dają kwotę, którą wziąć należy za podstawę do oznaczenia kwoty, jaka każdemu z osobna kontrybuentowi ma być z podatku odpisana.

Co się tyczy lasów, oznaczyć należy kwotę rzeczywiście wziętą na przepis według istniejących przepisów o opodatkowaniu a względnie według tych, jakie przedtem istniały, zwracając uwagę na to, czy, a względnie od którego czasu parcela leśna była według tych przepisów jako leśna opodatkowana.

Czas ten i podatek, który w każdym z osobna peryodzie przypadał na hektar według kwoty rzeczywiście wziętej na przepis, zapisać należy w wykazach według wzoru *A II* (kolumna 18, 19, 20).

Dla upraw ekonomicznych urząd podatkowy oznaczyć ma także i zapisać w wykazie według wzoru *A I*, kolumna 24, tak kwoty podatku, które stosownie do §. 6go ustawy należałoby odpisać każdemu kontrybuentowi.

Jeżeli parcela doznała kilkakrotnie klęski w tym samym roku gospodarczym, zapisać należy w kolumnie Uwag z odwołaniem się do odnośnego wypracowania szkód, jaka kwota podatku z przyczyny poprzedniego uszkodzenia powinna być lub została już odpisana.

Dla lasu urząd podatkowy podać ma w kolumnie Uwag roczną kwotę podatku gruntowego, którą posiadacz uszkodzonych parcel ma opłacać od swojej posiadłości gruntowej, w okręgu podatkowym leżącej.

Oznaczenie szczegółów, dotyczących się wieku zrębności i ilości lat, które uzasadniają odpisanie podatku (wzór *A II*, kolumna 15, 16, 17, 21 aż do 24) jest rzeczą Władzy skarbowej krajowej.

Po zupełnem ukończeniu czynności urzędowej, dotyczącej się wykazów, przydaje się do nich wygotowany według dołączonego wzoru *B*, kolumna 1 aż do 4, wykaz kontrybuentów podatku grunto-

wego, na których bierze się wzgląd przy odpisywaniu podatku gruntowego i posyła się takowe Władzy podatkowej pierwszej instancji, która zaopatrzywszy je nadto uwiadomieniami i wszelkimi aktami pertraktacyjnymi lub dołączonywszy rozstrząśnienie szczególnych okoliczności, przełożyć je ma Władzy skarbowej krajowej.

Władza skarbowa krajowa winna nadchodzące wypracowania o szkodach poddać dokładnemu sprawdzeniu tak pod tym względem, czy zachodzą warunki ustawowe do pozwolenia na odpisanie podatku, jak i pod względem liczebnego oznaczenia tego odpisania, z uwagą na rzeczywistą kwotę podatku, wziętą na przepis, gdyby zaś potrzebne były uzupełnienia, zarządzić je ma spieszenie.

Gdy chodzi o uszkodzenie lasu, Władza skarbowa krajowa winna nadto ze względu na trzeci od końca ustęp §. 10go ustawy wyciągnąć z wypracowań szacunkowych regulacji podatku gruntowego, wiek zrębności, dla odnośnych klas wydatności owego okręgu szacunkowego przyjęty a następnie, ze względu na decydujące okoliczności, jakoto: wiek zniszczonego drzewostanu i przestrzeń, na której został zniszczony, oznaczyć wymiar odpisania podatku (wzór *A II*, kolumna 15, 16, 17, 21 aż do 24).

Kwoty odpisania podatku gruntowego przyzwolone przez Władzę skarbową krajową zapisać ma takowa dla każdej osoby oddzielnie w wykazie według wzoru *B* przez urząd podatkowy przysposobionym.

Co się tyczy uwiadomiania posiadaczy gruntowych o przyzwolonem odpisaniu podatków, postępować należy w tej mierze według tych samych postanowień, które obowiązują obecnie lub w przyszłości obowiązywać będą pod względem uwiadomiania o corocznem wzięciu podatku gruntowego na przepis.

Gdy jednak chodzi o szkody leśne, jeżeli suma odpisania podatku przenosi podatek roczny od posiadłości gruntowej poszkodowanego w okręgu podatkowym leżącej, i jeżeli w skutek tego zastosowany być ma ostatni ustęp §. 18go ustawy, w takim razie posiadaczowi uszkodzonych parcel leśnych przesłać należy bezwarunkowo uwiadomienie piśmienne za potwierdzeniem odbioru.

Zwroty w gotówce mogą mieć miejsce tylko na osobne podanie posiadacza uszkodzonych parcel.

Podania te, w których wyrazić należy, ile podatek gruntowy wynosił, i ile na niego zapłacono, przesyłane będą Władzy skarbowej krajowej, która sprawdzi, czy proszącemu służy czy nie służy prawo otrzymania zwrotu i zarządzi co potrzeba.

Do §. 18.

Ponieważ z wyraźnej osnowy tego paragrafu wynika niewątpliwie, że z odpisaniem podatku gruntowego z powodu szkód żywiołowych na zasadzie ustawy niniejszej skutecznym, łączy się także odpisanie wszystkich dodatków do niego, przeto urząd podatkowy winien wykaz według wzoru *B* pod tym względem, jakoteż pod względem sumy w poszczególnych pozycjach uzupełnić a następnie całą sumę odpisaną zaciągnąć w myśl ustawy do rachunku podatkowego i do książki kontowej podatku.

Aż do załatwienia prośby o odpisanie podatku, wyłączyć należy od przymusowego ściągania wszelką taką kwotę podatku, która prawdopodobnie zostanie odpisana.

U Władzy skarbowej krajowej utrzymywane będą zapiski wszystkich przyzwolonych odpisań podatku gruntowego a to oddzielnie według poszczególnych przyczyn odpisania podatku.

Z końcem stycznia każdego roku wygotować należy podług dołączonego wzoru *C* i przesłać Ministerstwu skarbu wykaz odpisań podatku gruntowego przyzwolonych w roku poprzedzającym z powodu szkód żywiołowych, jakoteż kosztów rozpoznania.

• Biliński r. w.

Przepis

dla komisji, która w celu odpisania podatku gruntowego na zasadzie ustawy z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 118, rozpoznawać ma szkody zrządzone w plonie przez wydarzenia żywiołowe.

§. 1.

Skład komisji rozpoznawczej jest następujący:

1. delegat Władzy skarbowej, który przewodniczy w komisji,
2. dwaj biegli mężowie zaufani, których z grona członków gminy wybiera Władza skarbowa,
3. dwaj członkowie reprezentacji gminnej do udzielania objaśnień, których przybiera przewodniczący komisji.

§. 2.

Poszkodowanemu wolno być obecnym rozpoznawaniu.

Gdyby tenże mniemał, że komisja czyni mu ujmę swoim orzeczeniem, ma prawo podać swoje zarzuty.

§. 3.

Rozpoznanie odbywać się powinno na miejscu, a przeto komisja powinna obejść i obejrzeć uszkodzone parcele w taki sposób, żeby członkowie komisji mogli nabrać zupełnego przekonania o stosunkach rzeczywistych, decydujących i aby mogli potwierdzić sprawiedliwość wydanej opinii.

§. 4.

Pod względem badania stosunków rzeczywistych, pierwszym obowiązkiem komisji rozpoznawczej jest wyszukanie według wypracowania katastru podatku gruntowego posiadacza gruntu kłeską dotkniętego i numerów parcel tego gruntu.

Do tego celu użyć ma komisja rozpoznawcza uwiadomień posiadacza gruntu o kłesce, arkuszy posiadania, według okoliczności protokołu parcel i szkicu objaśniającego.

Co się tyczy szczegółów, które oprócz tego mają być zbadane i mają posłużyć do stwierdzenia rozciągłości a względnie stopnia szkody, postępuje się odmiennie według tego, czy chodzi o uszkodzenie upraw ekonomicznych, czy też o uszkodzenie lasu.

I. Co się tyczy upraw ekonomicznych.

§. 5.

Ustęp 1 §. 2go ustawy czyni różnicę między parcelami aż do czterech hektarów rozległości mającemi a większemi i nadaje prawo do odpisania podatku, co do parcel aż do czterech hektarów rozległości mających, gdy najmniej czwarta część plonu tej parceli została zniszczona, a co do parcel przeszło cztery hektary rozległości mających, gdy zniszczeniu uległ plon najmniej z jednego hektara.

Nadto stosownie do § 6, ustęp 2 w związku z §. 3, ustęp 1 ustawy, gdy parcele mają aż do czterech hektarów rozległości, bierze się na uwagę tylko uprawioną część parcel, gdy zaś mają przeszło cztery hektary rozległości, tę przestrzeń parceli, na której plon uległ zniszczeniu.

Co do parcel aż do czterech hektarów rozległości mających, potrzeba więc rozpoznać, czy są uprawione całe, lub którekrotna ich część i jakiego rodzaju płodem jest uprawiona.

Co do parcel przeszło cztery hektary mających, rozpoznać należy najprzód przestrzeń, na której plon uległ zniszczeniu i rodzaj płodu na tej przestrzeni uprawionego, a wreszcie stopień uszkodzenia płodu na tej przestrzeni.

Nie wykonywa się do tych celów pomiaru, lecz komisya rozpoznawcza obowiązana jest ocenić sumiennie od oka część uprawioną parceli a względnie jej przestrzeń uszkodzoną.

§. 6.

Co się tyczy parcel lub części parcel, które wtędy, gdy zdarzenie żywiołowe nastąpiło, nie były jeszcze uprawione sposobem rolniczym, lecz były przeznaczone do uprawy według metody gospodarczej w gminie używanej, komisya rozpoznawcza ma stwierdzić, w jakim okresie uprawy znajdowały się te parcele lub części parcel w chwili, gdy zdarzenie żywiołowe nastąpiło a potem — czy w skutek zdarzenia żywiołowego stały się na ten rok gospodarczy całkiem niezdolnymi do wydania plonu, czyli też mogą jeszcze wydać plon w tym samym roku gospodarczym a według okoliczności jakie plody.

Gdyby zaś zwierzechnia płodna warstwa parcel lub części parcel zasypiana została żwirem lub piaskiem w takim stopniu, że zupełna bezpłodność będzie trwała jeszcze i po roku gospodarczym, zostawić należy posiadaczowi gruntu wolność żądania, aby je uwolniono czasowo od podatku na zasadzie §§. 6, 31 aż do 33 ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83.

Parcel takich lub części parcel nie należy więc wciągać w wypracowanie, tyżące się odpisania podatku za rok, w którym uszkodzenie nastąpiło.

Atoli, jeżeli bezpłodność sprowadzona została nie przez zasypanie żwirem lub piaskiem lecz przez inne wydarzenie żywiołowe, w takim razie, wyjąwszy przypadek uszkodzenia winnic przez mszycę winną, do którego stosuje się ustawa z dnia 26. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 139, zbadać należy zarazem, przez jaki czas parcela, pomimo zastosowania pospolitej w gminie metody gospodarczej, nie może wydawać plonu.

§. 7.

W myśl §. 4go ustawy podatek ma być odpisywany także za te ziemiopłody, które zostały już od ziemi oddzielone, jeżeli po oddzieleniu ich od ziemi zostaną na polu w sposób pospolicie w miejscu używany w kopy ułożone i w ciągu tego czasu ulegną zniszczeniu w skutek klęski żywiołowej.

Do tego jednak potrzeba, żeby komisya rozpoznawcza przekonała się w stosowny sposób o rozmiarach uszkodzenia.

§. 8.

Komisya ma nadto zbadać:

- a) czy w gminie odbywają się zwyczajnie dwa zbiory w roku i co do których plodów;
- b) czy jedyna, pierwsza lub druga uprawa uległa uszkodzeniu;
- c) czy przez nową uprawę plon może być osiągnięty;
- d) gdzie uprawy były mieszane, które rodzaje plodów zostały uszkodzone.

§. 9.

Wynik rozpoznania zapisać ma komisya w wykazie ułożonym według dołączonego i przykładami objaśnionego wzoru A I, w kolumnach 1 aż do 11.

Pamiętać należy, iż parcele należące do tego samego posiadacza gruntu, zapisane być powinny pod tą samą liczbą bieżącą.

Pod względem stopnia uszkodzenia uprawy przez wydarzenie żywiołowe, podać nadto należy w kolumnie 12 wykazu, czy czwarta część plodu, połowa, trzy czwarte części lub czy cały plód został zniszczony.

Tych parcel lub części parcel, co do których już przy rozpoznaniu miejscowem pokaże się, że nie najmniej czwarta część ich plonu, lub — jeżeli mają przeszło cztery hektary rozległości — że plon nie z najmniej 1 hektara został zniszczony, nie trzeba wciągać do wykazu.

§. 10.

Gdyby przeciwko wywodom komisji poszkodowani czynili zarzuty, komisya winna co do tychże orzec niezwłocznie.

Gdyby dwaj biegli mężowie zaufani różnili się w zdaniu, uważa się za uchwałę to zdanie, do którego przychylił się przewodniczący komisji.

Gdyby zarzuty poszkodowanych nie mogły być uwzględnione, podać je należy w krótkości, równie jak odnośne uchwały komisji przy końcu wykazu.

Wykaz zamyka się formułą: „Jako uszkodzenie plonu powyżej wyszczególnione zgadza się z rzeczywistym stanem rzeczy, stwierdzamy podpisami własnoręcznymi“ — pod którą podpisują się wszyscy członkowie komisji.

Wykaz w takiej formie zamknięty oddać ma przewodniczący komisji urzędowi podatkowemu do załatwienia dalszej czynności urzędowej.

II. Co się tyczy lasów.

§. 11.

Według §. 8go ustawy podatek gruntowy ma być co do lasów odpisywany albo wtedy, gdy pożar lub śnieżnica zniszczyła drzewostan albo, gdy dla zapobieżenia dalszemu rozszerzaniu się objędzi zasza konieczność zniszczenia ogniem lub przez wyrąb drzewostanu przez owady opadniętego.

§. 12.

Za podstawę do odpisania podatku dla parcel leśnych brać należy zniszczony zapas miąższości drzewa.

Do obliczenia tego zapasu miąższości drzewa potrzebne są według ustawy (§. 9, ustęp 1) następujące czynniki:

1. roczny przyrost drzewa (plon roczny) na parceli,
2. przestrzeń, na której drzewostan uległ zniszczeniu,
3. wiek zniszczonego drzewostanu.

§. 13.

Komisya rozpoznawcza nie potrzebuje oznaczać poszczególnie plonu rocznego (przyrostu drzewa), według ustawy bowiem (§. 9, ustęp 3) podać go ma w tej kwocie pieniężnej, która według wypracowania katastru podatku gruntowego przypada jako czysta intrata roczna na hektar.

Z wypracowania arkusza posiadania trzeba się jednak przekonać, czy parcela leśna jest zaliczona do kilku klas wydatności i czy wycinki odmiennych klas wydatności są wymierzone i na mapie katastralnej wyrysowane, w tym bowiem przypadku poszczególne wycinki odmiennych wydatności względnie do innych przeważnych czynników wziąć należy oddzielnie na uwagę.

Czysta intrata z hektara parceli lub wymierzonego wycinka odmiennych wydatności otrzymuje się przez rozwiązanie proporcji: tak się ma znana przestrzeń do odpowiedniej czystej intraty w arkuszu posiadania zapisanej, jak 1 hektar do x ; po rozwiązaniu której znaleziona wartość x przedstawiać będzie czystą intratę na hektar przypadającą.

§. 14.

Przeźren na której drzewostan uległ zniszczeniu, ocenia się zwyczajnie według mapy katastralnej lub też według map lasu, jeżeli są, a to bez osobnego wymierzania, jeżeli regularna figura parceli i rozciągłość uszkodzenia na łącznym obszarze

dozwalają nieochybnego oznaczenia, w przeciwnym zaś razie przez wymierzenie uszkodzonej a dla kontroli, także i tej części parceli, która nie doznała kłęski.

Jeżeli zaś przestrzeń, na której drzewostan uległ zniszczeniu, nie może być w taki sposób oznaczona z tej przyczyny, ponieważ zniszczenie nastąpiło nie na łącznym obszarze lecz miejscami, natenczas, co do tego obszaru, rozpoznać należy na przestrzeni próbnej rozległości najmniej pół hektara stopień uszkodzenia jednego hektara i tenże przyjąć dla całej uszkodzonej przestrzeni.

Chodzi tu więc o oznaczenie stosunku, w jakim przestrzeń uszkodzona ma się do nieuszkodzonej.

Za punkt oparcia do tego ocenienia posłużyć ma według okoliczności zliczenie pni, które na jednym hektarze ocalały i oznaczenie ilości pni zniszczonych według sterzących z ziemi pniaków lub korzeni.

§. 15.

Szczególnego starania dokładać ma komisya rozpoznawcza przy oznaczaniu wieku pni zniszczonego drzewostanu.

Wiek ten a mianowicie z rozróżnieniem jego klas, jakoteż rozciągłość przestrzeni tych klas wieku można zwyczajnie wziąć z zupełnym spokojem z zapisów w gospodarstwie leśnem utrzymywanych.

Gdyby zapisków takich nie było, natenczas ocalony drzewostan parceli, w porównaniu z pniakami ze zniszczonego drzewostanu pozostałymi nastrożyć może postawę do oznaczenia wieku drzewostanu według zasad techniki leśnej.

Stosownie do ustawy (§. 10, ustęp 2) mieć należy wzgląd na to, że te przestrzenie parcel, na których wiek pni jest jednakowy, należy oddzielnie brać na uwagę.

W przypadku takim jest więc zadaniem komisji rozpoznawczej oznaczyć na podstawie środków pomocniczych (map lasu itp.) lub przez pomiar także przestrzenie pojedynczych klas wieku i część tych przestrzeni, na której drzewostan został zniszczony.

Gdy zaś wiek pni drzewostanu nie jest jednaki i w skutek tego nie można brać na uwagę każdej klasy osobno, stwierdzić należy średni wiek zniszczonego drzewostanu a to podług dokonanego na przestrzeni próbnej oznaczenia średniego wieku pni.

§. 16.

Spisać należy protokół postępowania przy rozpoznawaniu okoliczności, podług których oznacza się przestrzeń zniszczonego drzewostanu, tudzież wiek tego drzewostanu a w nim zanotować także obliczenia do owych celów wykonane, jakoteż nie uwzględnione zarzuty poszkodowanych i uchwały co do tych zarzutów wydane.

Protokół ten stanowić ma istotną część składową wykazu, który wygotowany być ma według dołączonego wzoru *A II*, a w którym komisya, wypełniając jego kolumny 1 aż do 14 zapisywać ma tylko ostateczne wyniki poczynionych oznaczeń.

Do wzoru wykazu *A II* przydane są Uwagi objaśniające przykłady we wzorze zawarte.

§. 17.

Wypełniając wykaz *A II* pamiętać należy o zastawieniu odpowiedniego ustępu pomiędzy osobnemi pozycjami, ażeby było miejsce potrzebne, jak to objaśniają przykłady, do zapisania podatku rzeczywiście wziętego na przepis.

Wykaz, jakoteż protokół, opatrzone formułą w §. 10 podaną, podpisać mają wszyscy członkowie komisji, poczem przewodniczący komisji oddaje go urzędowi podatkowemu do załatwienia dalszej czynności urzędowej.

§. 18.

Jeżeli miąższość drzewa jaka istniała, nie została zniszczona lecz tylko sprowadzona w stan odmienny, przez co wartość miąższości drzewa się zmniejszyła, w takim razie przy ocenianiu szkody i oznaczaniu odpowiedniej kwoty odpisania podatku uwzględniać należy także wartość miąższości drzewa a względnie kwotę, którą można za nią otrzymać.

Zadaniem przeto komisji rozpoznawczej jest ustanowienie czynników służących za podstawę do

tego oznaczenia wartości a w tym względzie postępować należy według następujących postanowień.

§. 19.

Gdy przestrzenie a według okoliczności wyćinki odmiennej wydatności, na których nastąpiło uszkodzenie i klasy wieku są stwierdzone i wiek uszkodzonego drzewostanu oznaczony, przystąpić należy do rozpoznania zapasu miąższości drzewa na uszkodzonych przestrzeniach, a to ile możności co do każdej klasy wieku osobno.

Rozpoznanie to oprzeć należy na stosunkach rzeczywistych.

Przeto według zasad szacowania lasu, stwierdzić należy najprzód objętość sześcienną miąższości drzewa na uszkodzonych przestrzeniach, którą można spieniężyć a następnie obliczyć, ile z tego zapasu miąższości drzewa przypada na 1 hektar.

§. 20.

W celu oznaczenia wartości bierze się na uwagę cenę sprzedaży miąższości drzewa ze względem na to, czy drzewo może być sprzedane w samymże lesie, czy w składzie lub z odstawą do miejsca zbytu.

W pierwszym przypadku obliczyć należy kosztą produkcji (licząc tu kosztą ochrony i uprawy), w dwóch drugich zaś przypadkach także jeszcze kosztą odwiezienia i inne z odstawą połączone a to ze względu na miejscowość lasu i kosztą te potrącić z ceny sprzedaży.

Pozostałą czystą wartość plonu (pieniężną) istniejącej na hektarze miąższości drzewa, zapisać należy w kolumnie 14 wykazu *A II*.

Spisać należy szczegółowy protokół co do rozpoznanych istotnych stosunków i dołączyć do wykazu.

Powiat polityczny

Wzór A I.

Okrąg urzędu podatkowego

Gmina podatkowa

W y k a z

rozpoznanego przez komisję uszkodzenia plonu upraw rolniczych przez grad
(pożar, powódź), który (a) dnia 18 . . .
nawiedził

gminę miejscową

1	2	3	4	5	6	7		8	9	10	11	12	13		
						Na parcelach							Gruntu		
Liczba bieżąca tego wykazu	Numer aktu posiadania	Posiadacza gruntu			Numer parcel gruntu uszkodzonego	aż do	przeszło	4 hektary rozległości mających	Czy w gminie odbywały się zwracalnie dwa zbiory do roku czy nie?	Czy uszkodzona została jedyna uprawa, pierwsza czy druga?	Czy w razie uszkodzenia pierwszej uprawy niemiejska może być osiunięty plon przez drugą uprawę?	Rozpoznanie komisyjne wykazało, że czwartą część, połowę, trzy czwarte części plodu lub cały plód niegł zniszczeniu	według wypracowa-		
		Nazwisko	Miejsce zamieszkania	Nr. domu		Czy grunt uszkodzony był cały uprawiony lub kilkukrotna część jego i jakim rodzajem plodów?	Na jakiej przestrzeni plon został uszkodzony i jakiego rodzaju plodem ta przestrzeń była uprawiona?						ha	a	m ²
1	2	N. N.	N.	2	195	cały żytem	.	.	tak	pierwszą	tak	$\frac{3}{4}$	1	61	85
					205	$\frac{3}{4}$ pszenicą $\frac{1}{4}$ ugor	.	.	nie	jedyną	nie	$\frac{1}{2}$.	64	74
					324/2	cały winoroślami	.	.	.	jedyną	.	całkiem	.	46	76
					530	$\frac{1}{2}$ żytem $\frac{2}{3}$ winoroślami	.	.	tak	pierwszą jedyną	tak	$\frac{1}{2}$ całkiem	.	52	15
					840	cały łąką	.	.	nie	pierwszą	.	$\frac{1}{4}$.	70	13
					140	cały winoroślami	.	.	.	jedyną	.	$\frac{3}{4}$.	96	06
2	5	N. N.	N.	6	230*)	cały winoroślami mieszano z kukurydzą	.	.	nie	jedyną "	nie	$\frac{1}{2}$.	71	93
					231	cały żytem	.	.	nie	jedyną	nie	$\frac{1}{2}$ do $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$ całkiem	.	4	12
					236	.	43 ha kukurydzą 10 ha koniczyną 32 ha pszenicą	.	.	nie tak nie	jedyną obie jedyną	nie " "	$\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$	85	.
3	12	N. N.**))	N.	20	250	.	1.5 ha pszenicą	nie	jedyną	nie	całkiem	10	5	50	
4	30	N. N.**))	N.	45	955	cały łąką	.	.	tak	drugą	.	całkiem	1	33	08
					957	cały łąką	.	.	nie	jedyną	nie	$\frac{1}{2}$.	14	39
5	40	N. N.**))	N.	50	1012	cały winoroślami mieszano z drzewami owocowymi	.	.	.	jedyną	.	owoce całkiem wino ☉	.	75	53
6	80	N. N.	N.	93	2020	cały winoroślami mieszano z drzewami owocowymi	.	.	.	jedyną	.	owoce wino ☉	.	75	53
7	92	N. N.	N.	16	2140	przysposobiony pod zasiew, jednak w skutek powodzi nie zdolny do wydzania plonu w roku gospodarczym						1	15	60	
8	93	N. N.	N.	14	25	.	3 ha cały żytem	nie	jedyną	nie	$\frac{1}{4}$	13	80	.	

Powiat polityczny

Wzór A II.

Okrąg urzędu podatkowego

Gmina podatkowa

W y k a z

rozpoznanego przez komisję uszkodzenia plonu lasu z powodu zniszczenia drzewo-
stanu w dniu 189.. przez

1	2	3			5	6					8					10					11			12			13			14	
		Posiadacz gruntu						Gruntu uszkodzonego					Drzewostan parceli został uszkodzony					Wiek zniszczonego drzewostanu			Cena sprzedaży młazszości drzewa po stry- czeniu kosztów wyrobienia i wywożenia, udział nakładu na ochronę i uprawę lasu z hektara										
		Nazwisko	Miejsce zamieszka- nia	Nr. domu		Nr. parceli	Klasa wyekstności	rozległość			dochód czysty		na przeźreni			czysta intrata z hektara wynosiła		lat	na przeźreni		zł.	c.									
								według wypracowania podatku gruntowego					ha		a		m ²		zł.				c.		ha		a	m ²	zł.		c.
						ha		a		m ²	zł.		c.		ha		a	m ²	zł.		c.										
1	4	N. N.	N.	6	16	II.	11	48	37	80	.	5	98	84	6	95	15	5	98	84	.	.									
2	5	N. N.	N.	10	25	$\frac{1}{5}$ I. $\frac{2}{5}$ II. $\frac{1}{5}$ III. $\frac{1}{5}$ IV.	288	.	.	1.995	.	105	83	33	6	68	20	50									
																	30	33	33	33	.	.									
																	40	22									

15		16		17	18	19		20	21	22		23			24		25	
Intraca, czyta według wieku drzewostanu (czytelisz opodatkowana wynosi z hektara		Wynikające ztąd zmniejszenie się intraty		odpowiada czystej formale za lat		Oznaczenie, od którego roku parcela jest opodatkowana jako las	Stosownie do kwoty rzeczywiście wziętej na przepis podatek przypadający za okres w kolumnie 12 lub 17 nadany, licząc w tył od roku, w którym zdarzenie nastąpiło, wynosi		za lata	od hektara	razem		Według tego przypadająby na przestrzeń, na której drzewostan został zniszczony			kwota odpisania podatku		
											Hofé lat	podatek od hektara						
zl.	c.	zl.	c.				zl.	c.	zl.	c.		ha	a	m ³	zl.	c.		
.	1850	1895 aż do 1883	1	58	13	20	54							
						1882 i 1881	1	54	2	3	08							
						Ogółem .			15	23	62	5	98	84	141	45		
.	1850	1895 aż do 1883	1	52	13	19	76							
						1882 i 1881	1	48	2	2	96							
						1880 aż do 1876	1	30	5	6	50							
									20	29	22	50			1.461			
.	1850	1895 aż do 1883	1	52	13	19	76							
						1882 i 1881	1	48	2	2	96							
						1880 aż do 1866	1	30	15	19	50							
									30	42	22	33	33	33	1.407	33		
.	1850	1895 aż do 1883	1	52	13	19	76							
						1882 i 1881	1	48	2	2	96							
						1880 aż do 1856	1	30	25	32	50							
									40	55	22	22			1.214	84		
						Ogółem .						105	33	33	4.088	17		

U w a g a

1	2	3			4						5					6					7				
		Posiadacz gruntu			Gruntu uszkodzonego						Drzewostan parceli został uszkodzony					Wiek zniszczonego drzewostanu					14				
		Nr. arkusza posiadania	Nazwisko	Miejsc. zamieszkania	Nr. parceli	Klasa wydumności	rozległość			dochód czysty	na przestrzeni		czysta intrata z hektara wynosiła			lat	na przestrzeni			Cena sprzedaży mierzonych drzewa po stry- ceniu korzeni wyrębienia i wywieżenia, tuziąc nakładu na ochronę i uprawę lasu z hektara					
							według wypracowania podziału gruntowego																		
Liczba bliższa tego wykazu						ha		a		m ²		zł.		c.		ha		a		m ²		zł.		c.	
3	16	N. N.	N.	20	40	VI.	57	54	60	120	27	38	36	40	2	69	20	38	36	40	.	.			
						VII.	57	54	60	50	07	33	36	40	.	87	25	38	36	40	.	.			
						VIII.	28	77	30	14	96	19	18	20	.	52	30	19	18	20	.	.			
4	12	N. N.	N.	28	25	$\left. \begin{array}{l} \frac{1}{2} \text{ L} \\ \frac{2}{3} \text{ II} \\ \frac{1}{3} \text{ III} \\ \frac{1}{6} \text{ IV} \end{array} \right\} 268$.	.	.	1.925	.	17	26	39	6	68	15	5	75	46	39	10			
																	10	8	68	20	20	85			
																	5	2	87	73	.	.			

15		16		17	18	19	20	21	22	23			24		25	
Intrata czysta według wieku drzewostanu dotychczas opodatkowana wynosi z hektara		Wynikające z tytułu zmniejszenia się intraty		Odpowiada czystej intracie za lat	Oznaczenie, od którego roku parcelę jest opodatkowana jako las	Stosownie do kwoty rzeczywiście wziętej na przepis podatek przypadający za okres w kolumnie 12 lub 17 nadany, licząc w tył od roku, w którym zdarzenie nastąpiło, wynosi					Według tego przypadająby na przestrzeń, na której drzewostan został zniszczony					U w a g a
						za lnta	od hektara	razem		podatek od hektara	w rozległości			kwota odpisania podatku		
		zł.	c.					zł.	c.							
					1850	1895 aż do 1888	47	13	6	11						
						1882 i 1881	46	2		92						
						1880 aż do 1876	52	5	2	60						
								20	9	63	38	36	40	369	45	
					1850	1895 aż do 1888	20	13	2	60						
						1882 i 1881	19	2		38						
						1880 aż do 1871	21	10	2	10						
								25	5	08	38	36	40	194	89	
					1850	1895 aż do 1888	12	13	1	56						
						1882 i 1881	11	2		22						
						1880 aż do 1866	14	15	2	10						
								30	5	88	19	18	20	74	43	
										Ogółem .	95	91		688	77	
100	20	61	10	9	1850	1895 aż do 1887	1	52	9	13	68	5	75	46	78	72
66	80	45	95	7	"	1895 aż do 1889	1	52	7	10	64	8	63	20	91	84
33	40	33	40	5	"	1895 aż do 1891	1	52	5	7	60	2	87	73	21	87
										Ogółem .	17	26	39	182	43	

W wypracowaniu katastru podatku gruntowego oznaczono:
 Kolej rabności na 80 lat.
 Miąższość drzewa w ilości 474 metrów sześciennych na hektarze.
 Stosunek mieszany
 drzewo { twar. . . —
 { mięk. . 1—
 Przyrost średni
 drzewo { twar. —
 { mięk. 3 1/2 m. sz.
 Cenę po straceniu kosztów wyrobienia i wywiezienia w kwocie 1 zł 36 c. za metr sześcienny.
 Nakład na ochronę i uprawę lasu w kwocie 1 zł. 39 c. rocznie na hektarze.

Uwagi objaśniające do wykazu podług wzoru A II.

Do pierwszego przykładu.

Parcela Nr. 16 mająca 11·4837 hektarów rozległości, zaciągnięta została cała do drugiej klasy wydajności lasowej.

Przez obejrzenie na miejscu stwierdzono zgodnie z zapiskami urzędu leśnego, że drzewostan tej parceli należał do jedynej klasy wieku i że wiek drzewostanu wynosił lat 15.

Zresztą przekonano się o tem przez ścięcie na próbę i policzenie stojów.

Ocenienie przestrzeni, na której drzewostan uległ zniszczeniu, ułatwił regularny kształt parceli, równie jak okoliczność, że w skutek kierunku wiatru, który dał podczas pożaru, część, ogniem nietknięta, ograniczona jest linią prawie prostą.

Według mapy katastralnej parcela (o czem przekonano się na miejscu) tworzy prostokąt, którego długość ma 379 a szerokość 303 metry.

Aż do 190 metrów długości drzewostan zniszczony został całkiem.

W przytykającym bezpośrednio kawałku, mającym 19 metrów długości a 303 metry szerokości a więc 0·5757 hektara przestrzeni, drzewostan zniszczony jest na nieco więcej niż połowie przestrzeni, którąto przestrzeń oceniono sumiennie na 0·2314 hektara.

Do drugiego przykładu.

Parcela leśna Nr. 25 zaliczona jest do kilku klas wydajności, różnice ich nie są jednak odgraniczone ani też nawet w przybliżeniu na mapie nie oznaczone.

Nie można więc było uczynić rozpoznania co do każdej z osobna klasy wydajności.

Natomiast stwierdzono według zapisków urzędu leśnego, zgodnych ze stanem rzeczy na miejscu badanym, że na tej parceli leśnej był drzewostan trojakiemu wieku na 100 hektarach 20letni, na 100 hektarach 30 letni a na 88 hektarach 40letni.

Pożar nie ogarnął łącznej przestrzeni, lecz spustoszył rozmaite części lasu tu i owdzie rozrzucone.

Przez pomiar tych części nie można było oznaczyć jak wielka przestrzeń drzewostanu każdej klasy wieku została całkiem zniszczona.

Wytyczono więc dla każdej klasy wieku przestrzeń próbną rozległości pół hektara i na tejsze rozpoznano stopień uszkodzenia, to jest stosunek drzewostanu zniszczonego do nietkniętego na jednym hektarze a to przez policzenie pni nietkniętych i porównanie z ilością pni zniszczonych do oznaczenia której posłużyły sterzące pniaki lub szczątki korzeni, w skutek czego przekonano się, że w klasie wieku 20 lat, połowa drzewostanu jednego hektara, w klasie wieku 30 lat, trzecia część drzewostanu jednego hektara a w klasie wieku 40 lat, czwarta część drzewostanu jednego hektara uległa zniszczeniu.

Według tego szkoda wynosi ogółem:

w klasie wieku 20 lat $\frac{1}{2}$ 100 hektarów = 50 hektarów;

w klasie wieku 30 lat $\frac{1}{3}$ 100 hektarów = 33·3333 hektarów;

w klasie wieku 40 lat $\frac{1}{4}$ 88 hektarów = 22 hektary.

Do trzeciego przykładu.

Parcela leśna Nr. 40 mająca 143·865 hektara rozległości, z powodu niekorzystnego położenia na gruncie wznoszącym się po części stromo, podzielona została na trzy wycinki odmiennej wydajności, które są wykreślone na mapie katastralnej.

Rozległość tych wycinków wynosi:

VI klasa wydajności z czystą intratą z hektara 2 zł. 09 c 57·546 hektara;

VII klasa wydajności z czystą intratą z hektara 87 c. 57·546 hektara;

VIII klasa wydajności z czystą intratą z hektara 52 c. 28·773 hektara.

Przekonano się, że pożar dotknął jednakowo wycinki wszystkich trzech jakości i że w każdej klasie wydajności trzecia część drzewostanu została nietknięta.

Co do wieku drzewostanu pokazało się, że ponieważ parcela odmładniała się przez obsiew naturalny, wiek był tak rozmaity, że podzielenie na klasy wieku było niemożliwe, przystąpiono więc do oznaczenia średniego wieku drzewostanu.

W tym celu wytyczono na każdym wycinku odmiennej wydajności w części nietkniętej przestrzeń próbną rozległości pół hektara a pnie stojące na tej przestrzeni próbnej podzielono na tyle klas, ile różnic wieku dawało się widzieć ze względu na grubość i wysokość pni, jakoteż inne okoliczności.

Pnie do każdej klasy wieku należące policzono. Następnie oznaczono wiek każdej klasy przez ścięcie na próbę po jednym pniu w każdej klasie wieku i policzenie słoików

Średni wiek pni znaleziono mnożąc ilość pni każdej klasy wieku przez jej wiek i dzieląc potem sumę tych iloczynów przez ogólną ilość pni.

Średni wiek zniszczonego drzewostanu tym sposobem oznaczony, wynosił:

w	VI.	klasie	wydajności	20	lat
„	VII.	„	„	25	„
„	VIII.	„	„	30	„

Kraj

Wzór C.

W y k a z

kwot podatku gruntowego w roku z powodu szkód żywiołowych na zasadzie ustawy z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 118 odpisanych, tudzież kosztów badania.

1	2	3	4		5
Podatek gruntowy odpisano				Koszta badania wynosiły	U w a g a
ilość gmin, którym odpisano	z powodu uszkodzenia plonu przez	w kwocie			
		zł.	c.	zł.	c.
	Grad				Bieżąca należność podatku gruntowego całego kraju z tego samego roku, bez względu na kwoty odpisane z powodu szkód żywiołowych wynosi
	Wodę				
	Ogień (w uprawach ekonomicznych) . .				
	Ogień (w lesie)				
	Mszycę winną				
	Zgryzienie przez myszy				
	Mróz				
	Długo trwałą posuchę				
	Długo trwałą słotę podczas zbiorów . .				
	Objedź				
	<i>Peronospora viticola</i>				
	Oidium (grzyb winny)				
	Śnieżnicę				
	itd. itd.				
	Razem .				
	W procentach należności podatku gruntowego	—			
	W procentach sumy odpisania			—	

